

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37022

гр. София, 10.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
закрито заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **11690** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

След като разгледа докладваното от съдията административно дело № 11690 по описа
на съда за 2025 година, за да се произнесе, взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с
чл. 124, ал. 1 и чл. 125 от Закона за държавния служител.

Основното производство по делото е образувано след постъпила искова молба от В. К. Д., ЕГН:
[ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 177/31.10.2025 г. на С.
И. - кмет на Столична община - район „В.“, с която е прекратено служебното правоотношение на
Д. като държавен служител на длъжност „юрисконсулт, V ранг“.

Настоящото производство е по реда на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от АПК.

С исковата молба се отправя особено искане за спиране на допуснатото от закона предварително
изпълнение на обжалваната Заповед № 177/31.10.2025 г. на С. И. - кмет на Столична община -
район „В.“, с която е прекратено служебното правоотношение на Д. като държавен служител на
длъжност „юрисконсулт, V ранг“.

Счита, че са налице законовите предпоставки за спиране на предварителното изпълнение на
административния акт, като е заявено следното :

На основание чл. 166, ал. 2 АПК - да спре изпълнението на заповедта до приключване на делото,
с цел предотвратяване на труднопоправими вреди и за да не бъде заета длъжността от друго лице.

Не са представени никакви доказателства в подкрепа на сочените твърдения, които намира за
основателна причина за искане за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на

обжалваната Заповед № Заповед № 177/31.10.2025 г.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото писмени доказателства /наличната административна преписка/ и твърденията в жалбата, прие че искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение по закон на Заповед № 177/31.10.2025 г., издадена от С. И. - кмет на Столична община - район „В.“, се явява процесуално допустимо, подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от това, като пряко засегната от оспорения от нея акт.

Искането е в законоустановения срок по [чл.166, ал.4, вр. с ал.2 от АПК](#), според първата от които норми „Допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а според ал.2 на [чл.166 от АПК](#) – „При всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства“.

Безспорно делото е висящо и това прави искането допустимо.

Разгледано по същество, се явява неоснователно.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 12,ал.1 от Закона за държавния служител. Съгласно този закон, жалбите не спират изпълнението на административния акт.

Касае се за предварително изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона. В тези случаи спирането на предварителното изпълнение се урежда от нормите на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от АПК. При тези хипотези изначално законодателят е преценил важноста на обществения интерес от предварителното изпълнение и затова го е допуснал по силата на закона.

За да бъде спряно предварителното изпълнение, в тежест на жалбоподателя е да докаже значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение. Предварителното изпълнение може да бъде спряно само въз основа на нови обстоятелства, несъществуващи към момента на издаване на административния акт.

В случая от оспорващия са наведени само бланкетни твърдения, че изпълнението би могло да причини значителна или трудно поправима вреда, в подкрепа на които не са предоставени никакви доказателства.

Дори да бяха подкрепени с доказателства, така описаните вреди не са труднопоправими. При евентуална отмяна на заповедта или прогласяване на нищожността ѝ, оспорващата разполага с изрично уредена законова възможност за възмездяване на реално настъпилите вреди по реда на [чл.1 от ЗОДОВ](#). Посочени по този начин, претендираните имуществени вреди не могат да се противопоставят на презумирания от чл. 12,ал.1 от Закона за държавния служител обществен интерес.

Няма как доводи по съществуването на спора, каквито са първите такива посочени в искането, да се вземат предвид в това производство. Тук оспорващия следва да докаже пред съда, че може да се достигне/обоснове категоричен извод за значителност на икономическите му интереси, до степен, която да бъде противопоставена по значимост на обществения интерес, в защита на който е придадено предварително изпълнение на заповедта по закон и че неговия интерес следва да е с приоритет.

Доводите, че в случая не бил налице обществен интерес, който да налага незабавното предварително изпълнение на обжалваната заповед са ирелевантни, защото това изпълнение не е допуснато по реда на [чл.60 от АПК](#), за да налага обосновка на АО защо го допуска, а е по силата на закон. Преценката е била на законодателя с приемането на ЗДСл.

Несъстоятелно и ирелевантно е за настоящото производство и следващото твърдение, че общината не била оцетена по никакъв начин и не е налице опасност да настъпят вреди за общината. В производството по реда на чл.166, ал.4, вр. с ал.2 от АПК се доказва точно обратното от молителя-че изпълнението би могло да му причини на него значителна или трудно поправима вреда.

Не са налице и нови обстоятелства, несъществуващи към момента на издаване на административния акт, както изисква чл.166, ал.2, изр. 2-ро от АПК.

Предвид гореизложеното съдът намира, че не са представени доказателства и са неоснователни твърденията на жалбоподателката, за настъпване на "значителна" или "трудно поправима вреда", противопоставими по значимост на обществения интерес, в защита на който е придадено предварително изпълнение на заповедта по Искането за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение на обжалваната Заповед Заповед № 177/31.10.2025 г ., издадена от С. И. - кмет на Столична община - район „В.“.

В подкрепа на така изложените изводи е съдебната практика на ВАС, II отд.: Определение № 11358 от 8.12.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11226/2022 г., II о., Определение № 10912 от 29.11.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10911/2022 г., II о., Определение № 10229 от 8.10.2021 г. на ВАС по адм. д. № 9902/2021 г., II о., Определение № 9920 от 7.11.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10000/2022 г., II о., Определение № 9514 от 20.09.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8675/2021 г., II о., Определение № 8862 от 6.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6497/2020 г., II о. и др.

Мотивиран така, на основание чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Отхвърля искането на В. К. Д., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № 177/31.10.2025 г. на С. И. - кмет на Столична община - район „В.“, с която е прекратено служебното правоотношение на Д. като държавен служител на длъжност „юрисконсулт, V ранг“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия :